

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 29. št. 2, Božič, 1999

Novo stoletje je pred vrati, da: novo tisočletje! Magična številka 2000, jubilejno leto. Kaj nam bo prineslo? Odpis dolgov! Še večje blagostanje! Pot v Evropsko skupnost! Varnost in mir! Ali pa: razdejanje! Naj bo kakorkoli: smo v Božjih rokah, Bog je in ostane Gospodar ljudi in okoliščin. Prehod v novo tisočletje naj bo zato pot v svetlobo, obisk k srečnim ljudem. Svetovni mir naj zavlada povsod, podobno kot je bilo na prvi Božič, na prvi dan našega štetja.

NANGOMA, DELO LAIŠKIH MISIJONARJEV

Nangoma je zrastle iz potreb ljudi, ki so si želeli boljšega življenja in se razviti v družbo, sposobno poskrbeti sama zase.

Razvoj se je začel septembra 1987, ko so me predstojniki poslali v Nangomo, da zgradim bolnišnico. V šestih letih naj bi bil ta projekt končan. Gradnja pa se je zavlekla: najbolj zaradi nezadostnih sredstev. Pritekala so "po kapljah". Razvoj Nangome je bil pogojen tudi s težavami v planiranju. Kraj se nahaja 50 kilometrov od najbližjega mesta. Ves material je potrebno pripeljati. Osebe v bolnišnici mora najti vse potrebno doma. Gradnja trgovine, pošte, itd. prvotno ni bila predvidena. Težave smo imeli tudi z državno podporo, ki je bila dana šele letos.

Danes lahko rečem, da smo kljub težavam zgradili Nangomo v center razvoja, ki se ga ne da več zaustaviti.

Pri delu za razvoj so nam poleg različnih agencij, lokalnih in drugih dobrotnikov pomagali tudi laiški misijonarji. Naj začnem z medicinsko sestro Barico Rous, kateri se je priključil Herman Kocijančič. Sledili so jima mizarja Klement Paljk in Andrej Otto. Njima se je priključil Edvin Šnobelj. Gospodinjsko šolo sta začeli in vodili Kristina

Leskovec in Katarina Ferjančič. Kmetijo je uredila Marija Anžič. Roman Logar je bil namenjen, da vodi trgovino. Poleg teh laiških misijonarjev in misijonark iz Slovenije, so delovale še: prostovoljka iz Indije in dve gospe iz Združenih držav. Vsem vam laiškim misijonarjem ter prostovoljkam se iskreno zahvaljujem za vaše požrtvovalno delo v Nangomi. Naj vam Bog povrne! Nangoma se razvija naprej. Novice o razvoju v Nangomi spremljate. So kot odmev vašega truda, žrtev in molitev.

Po vaši zaslugi imamo v Nangomi: bolnišnico s tremi zdravniki in 45 medicinskimi sestrami in drugimi uslužbenci. Poleg bolnišnice so tu projekti, ki z bolnišnico in cerkvijo predstavljajo center razvoja. To so: delavnice, mlin, kmetija, pekarna, trgovine, bencinska črpalka, pošta, policijska postaja. Gradbena skupina gradi v Nangomi in na podružnicah ter v Lusaki. Na vseh teh projektih imamo zaposljenih okoli sto delavcev. Delajo pa tudi "občasni delavci" in prostovoljci. Organizirani so po projektih. Z voditelji projektov imamo redne sestanke: ne le za izmenjavo informacij in organizacije dela, ampak tudi za vzgojo. Skupina nadzornikov vodi laiška misijonarka Marija Anžič, pomaga pa ji Katarina Ferjančič. Med mojo odsotnostjo sta se po splošnem mnenju res izkazali. Upamo, da bodo laiški misijonarji in prostovoljci še prihajali v Nangomo. Dela je še veliko.

Mislili smo, da se bo ljubljanska nadškofija pridružila našemu delu v upanju, da ga celo prevzame. Vodstvo Misijonske pisarne v Sloveniji pa se je odločilo, da se zaenkrat ne morejo podati v prevzem Nangome. Tako bo šlo delo na misijonu naprej brez večje udeležbe ljubljanske nadškofije.

p. Stanko Rozman

DRAGI PRIJATELJI IN ZNANCI

Zdaj sem že dobro leto tukaj v Chelstonu, kamor sem prišel iz Matera. Chelston leži na vzhodnem delu Lusake, na poti k mednarodnemu letališču (Lusaka Airport). O tem predmestju in o tej župniji sem že večkrat pisal, saj sem tu že pred leti služboval.

Se je pa precej spremenilo. Cerkev in župnišče sta obdani z zidom. Tako tudi boljše hiše. Redovnice vodijo gospodinjsko šolo in vrtec z 80 otroci. Otrok, ki konča vrtec v osnovni šoli veliko hitreje dojema in se dobro uči. Pouk je v angleščini. Na ozemlju župnije živijo druge redovnice v štirih samostanih. Tu so jezuiti in Bratje (Christian Brothers), ki vodijo vsak svoj novicijat. V jezuitskem novicijatu dela brat Jože Rovtar. Tudi nekaj novicijatov ženskih rodov je pri nas. Podružnic je šest, dve sta veliki. To sta Kamanga in Chainda. Cerkve jim je zgradil p. Lovro Tomažin. On je zgradil tudi prostorno župnijsko cerkev (40m x 25m). Sedanji župnik, p. Emanuel, Indijec po rodu, je ravno odpotoval na trimesečne počitnice. Sedaj sva le dva duhovnika za vse delo. Vse lepo poteka: maše, delitev zakramentov in seveda priprave. Poleg tega pa delo v temeljnih krščanskih občestvih in v 21 različnih organizacijah. Zanimivo je, da ljudje radi govorijo angleško.

Nedeljska maša, ki je v angleščini, je zelo dobro obiskana. Cerkve so sploh povsod prenapolnjene. Pogrešam pa gnečo pred spovednico, ki sem jo bil drugje navajen. Včeraj smo imeli "Božičnico" s svečkami. Celi dve uri so peli. Pobožnost je bila tokrat ekumenska. Nastopalo je več zborov. Najlepšo točko so izvedle deklice, ki jih imenujemo "zvezdice" (stelle). Zaplesale so in zapele: "Sveta noč, blažena noč." Govornik je bil eden od protestantskih pastorjev. To je govoril! Sveto pismo imajo protestantje na dlani. Oltar pa trpi. Vsi smo uživali ob tem srečanju in si želeli njegove ponovitve.

Vsem vam želim božjega blagoslova za Božič, posebej pa še za leto 2000. Vaš,

p. Radko Rudež

GOSPODINJSKA ŠOLA

Z odhodom Kristine Leskovec sem ostala sama v vodstvu gospodinjske šole v Nangomi. Na Kristinino mesto sem postavila Ano Inambao, ki se je izkazala kot vestna delavka in dobra učiteljica.

Zanimanje za gospodinjstvo šolo je veliko, vendar nam prostor, v katerem smo sedaj, ne ustreza. Je premajhen.

Bralci Iz sončne Zambije že vedo, da nam je japonski ambasador v Lusaki spomladi dal večji dar za izgradnjo nove gospodinjstvene šole. Šolo smo začeli graditi junija in vam z velikim veseljem povem, da je že zgrajena. Zgradba z verandami meri 32m x 10 m. V njej sta dve veliki učilnici, shrambe in prostori za sestanke. Šolo bomo preselili februarja prihodnje leto, ko se prične novo šolsko leto. Pred tem bomo imeli slovesno otvoritev. Iskreno vabljeni.

Naš program bomo tudi razširili. Začeli bomo poučevati žene in dekleta v preventivni medicini, negi otrok in bolnikov obolelih z AIDS-om. Pri pouku nam bodo priskočile na pomoč medicinske sestre iz bolnišnice. Želeli bi, da bi žene in dekleta, ki se izšolajo v našem centru, bile sposobne uspešno pomagati bolnikom po vaseh.

Rada bi tudi, da bi se program razširil v novi župniji Nampundwe. Tam so ljudje dobro organizirani. Povezuje jih projekt gradnje nove cerkve Dobrega pastirja. Za Božični večer bom tam skupaj z Marijo in s študenti medicine. Bom mislila na vas. Srečen Božič in blagoslovljeno novo leto.

Katarina Ferjančič

NADA GRADIŠAR

Ob koncu septembra sem šel na dopust zaradi bolezni svoje sestre Nade, poročene Gradišar. Spremljal sem jo v njeni agoniji. Bolezen je prenašala neverjetno vedro. Pri polni zavesti je gledala sigurni usodi v oči, pripravljena. Z vsemi se je pogovorila, vse uredila. Večkrat je vprašala: "Kdaj bo Gospod prišel." Z molitvijo na ustih, v maminem objemu in ob moževi navzočnosti je umrla popoldne 18.10.1999. Pogreb v navzočnosti enajstih duhovnikov in številnih prijateljev je pokazal, kako smo cenili njen vedri nasmeh in naravnost naprej, v večnost. Njen zgled lepega umiranja me bo vedno spremljal. Molim pa za njenega moža Janka ter otroke: Ano, Jerneja in dvanajstletnega Metoda.

p. Stanko Rozman

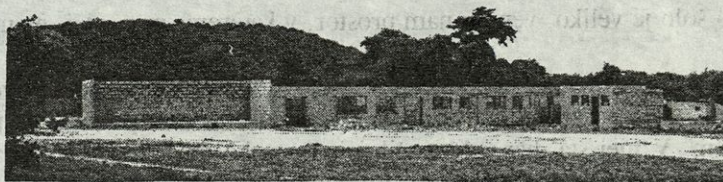
NOVA KATEDRALA

Lusaška nadškofija se sestoji iz 46 župnij. Od teh jih je 27 v Lusaki, ki ima 2.000.000 ljudi. Prebivalstvo hitro narašča. Cerkev ponavadi lahko sprejme do 500 ljudi. Tako imajo, na primer, pri svetem Ignaciju pet maš ob nedeljah. V marsikateri cerkvi morajo ljudje ostati zunaj.

Tudi sedanja katedrala je veliko premajhna. Zato se že dolgo planira večja. Ko je Papež maja 1989 obiskal Zambijo, je v Lusaki posvetil temeljni kamen za novo katedralo na Papežkem trgu. Upamo, da se bo gradnja začela s slovesno mašo v soboto 1.4.2000 ob 9:00. Maša bo namenjena Gospodu Jezusu v spomin njegovega rojstva pred 2000 leti.

V Evropi je veliko katedral, marsikatera služi bolj turizmu. Zato se tam lahko vprašujejo: čemu katedrale? Zakaj jo hočejo imeti v Lusaki?! Pri nas je še nimamo, cerkve so polne, vera živa. Morda je tu tako, kot je bilo v času gradnje cerkva v Evropi. Verjamemo, da je katedrala potrebna in da bo zedinila katoličane ne le v lusaški nadškofiji, ampak tudi v Zambiji. Zato rad sodelujem pri odboru za Novo Katedralo in pomagam zbirati sredstva zanj. V tem pismu boste našli listek: "Buy a brick-2000". Kar pomeni: "Kupi opeko za 2000 Kwacha (\$1)". Nangoma je doslej že pomagala pri gradnji začasnega oltarja in sanitarij. Bog nam daj moči, da bi lahko pri gradnji katedrale še naprej sodelovali.

p. Stanko Rozman

SIROTIŠNICA

Septembra letos smo začeli graditi sirotišnico. Je zgrajena do strehe. Če kdo poreče: "Čemu toliko zgradb." se mu lahko odgovori: "Pred sabo imamo milijon sirot, ki potrebujejo našo pomoč." Bolje je, da naredimo vsaj nekaj, kot pa da nemočno gledamo stihijo bede. Res je, pomagali bomo le nekaterim, a je bolje prižgati svečo, kot pa preklinjati temo.

Zavedamo se, da je pred nami velika naloga, ki ji morda ne bomo kos. Zaupanje v božjo previdnost pa nam daje pogum.

Lepo vas pozdravljam in vam želim ljubezni, sreče in miru ob rojstvu Gospoda in pa v naslednjem tisočletju.

Marija Anžič

KRATKE NOVICE

- **P. Miha Drvenšek** se je s skupino "**Ba Ichengelo**" mudil na gostovanju v Sloveniji in nekaterih drugih evropskih državah. Skupina je popestrila tudi program pri papeževem obisku v Mariboru. Čestitamo k uspešni turneji!
- **P. Stanko Rozman** se je med svojim dopustom dogovarjal z vodstvom Medicinske fakultete v Ljubljani o vzpostavitvi učne baze v Nangomi. Po programu naj bi fakulteta poslala zdravnika v Nangomo, ki naj bi vodil prakso študentov medicine. Ministerstvo za zdravstvo in Ministerstvo za šolstvo v Sloveniji se s programom strinjata. Čakamo, kdaj bo stvar stekla.
- **P. Lovro Tomažin** je bil junija meseca letos operiran. Zamenjali so mu kolk in to kar v Lusaki. Operacija je uspela. Tako lahko kljub svojim 70 letom normalno in uspešno dela.
- **P. Jože Grošelj** se je letos maja meseca poslovil od Matera. Bil je premeščen v Malawi, kjer gradi jezuitsko rezidenco v mestu Kasungu, 120 kilometrov severno od prestolnice Lilongwe. Pripravlja pa tudi prevzem župnije. Naslov: **Fr. Jože Grošelj, St. Joseph's Catholic Church, P.O.BOX 539, Kasungu, Malawi**
- **Uradni list Republike Slovenije** je 19.11.1999; št. 94 str. 13867, objavil sklep Slovenske Vlade, da se v Nangomi odpre Konzulat Republike Slovenije. Za častnega konzula se postavi p. Stanka Rozmana.
- **Pet študentov medicinske fakultete** v Ljubljani je tudi letos prišlo na prakso v Zambijo. To so: **Primož Trunk, Tomaž Malovrh, Mateja Marc, Renata Zupančič in Maja Čamerlik**. Jeseni letos so se predstavili v Gorenjskem glasu. Trenutno se nahajajo na praksi v lusaški bolnišnici. Sredi januarja pa pridejo v Nangomo.

Izdajajo: Slovenski misijonarji v Zambiji

Uredil: p. Sanko Rozman

Naslov: Nangoma Mission Project

P.O.BOX 01 Nangoma

Tel, Fax, 260 1 229 553